

2. Društvo Verein Deutsche Sprache eV snosi vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

(¹) SL C 294, 20. 8. 2018.

Žalba koju su 26. lipnja 2018. podnijeli Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 18. travnja 2018. u predmetu T-298/17, Iordăchescu i drugi protiv Parlamenta i drugih

(Predmet C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Žalitelji: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu (zastupnik: A. Cuculis, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Rješenjem od 31. siječnja 2018. Sud (deveto vijeće) odbacio je žalbu.

Žalba koju je 3. rujna 2018. podnio Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 10. srpnja 2018. u predmetu T-514/15: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych protiv Komisije

(Predmet C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (zastupnik: P. Hoffman, advokat)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Švedska, Republika Poljska

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda Europske unije od 10. srpnja 2018. u predmetu T-514/15 Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych protiv Komisije;
- poništi Odluku Europske komisije od 12. lipnja 2015., GESTDEM 2015/1291, kojom je žalitelju odbijen pristup detaljnom mišljenju Europske komisije izrađenom u okviru postupka obavješćivanja 2014/537/PL i Odluku Europske komisije od 17. srpnja 2015., GESTDEM 2015/1291, kojom je žalitelju odbijen pristup detaljnom mišljenju koje je Republika Malta izradila u okviru postupka obavješćivanja 2014/537/PL te da Europskoj komisiji naloži snošenje vlastitih i žaliteljevih troškova; ili
- podredno, ako Sud smatra da stanje postupka ne dopušta donošenje konačne odluke, vrati predmet Općem sudu Europske unije i o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na sljedećim žalbenim razlozima:

- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava (i) time što je u točkama 30. i 32. rješenja koje se pobija žalbom smatrao da postoji mala vjerojatnost da će se u budućnosti ponoviti nezakonitost na koju se žalitelj pozivao u tužbi i time što je smatrao da žalitelju nije u interesu nastaviti s tužbom te (ii) time što je u tim istim točkama smatrao da je relevantno pitanje u ovom kontekstu postoji li mogućnost da se u budućnosti dogodi situacija u kojoj će se Komisiju obavijestiti o nacrtu zakona kojim se odgovara na njezinu zabrinutost u pogledu postojećeg zakonodavstva države članice koja je uputila obavijest i protiv koje se vodi postupak zbog povrede obveze koji je u tijeku i u kojoj će Komisija odbiti pristup detaljnom mišljenju izrađenom na temelju Direktive 98/34⁽¹⁾ koje se odnosi na taj nacrt zakona, opravdavajući to odbijanje općom presumpcijom o neobjavljivanju koja proizlazi iz nužnosti za zaštitu svrhe navedenog postupka zbog povrede obveze, iako u pravnom pogledu pitanje koje se postavlja nije postoji li mogućnost da se dogodi takva specifična situacija nego je li moguće da Komisija u budućnosti primijeni tumačenja Uredbe 1049/2001⁽²⁾ ili Direktive 98/34 na koje se Komisija poziva i koje žalitelj pobija u tužbi.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 33. rješenja koje se pobija žalbom smatrao da nužnost za donošenje odluke u predmetu koji se odnosi na odbijanje Komisije da objavi dokumente zbog navodne „neodvojive veze” između tih dokumenata i postupka zbog povrede obveze koji je u tijeku i u kojemu je usmeni postupak okončan ne može proizlaziti iz potrebe za pružanje djelotvorne sudske zaštite žalitelju niti iz činjenice da bi nedonošenje presude Komisiji omogućilo da izbjegne sudsko preispitivanje svoje odluke, jer bi u protivnom slučaju svaki tužitelj kojemu je prvotno odbijen zahtjev za pristup dokumentima mogao tražiti donošenje presude protiv Komisije unatoč činjenici da je njegov zahtjev prihvaćen nakon podnošenja tužbe Općem sudu.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 34. rješenja koje se pobija žalbom smatrao da žalitelju i njegovim članovima ne bi pričinjavalo neopravdani teret okončanje postupka i zahtjev da ponovno, ovaj put u okviru tužbe za naknadu štete protiv Komisije, dokazuju nezakonitost pobijanih odluka, iako je postupak koji je žalitelj pokrenuo protiv pobijanih odluka trajao gotovo tri godine te je uključivao brojne podneske kao i raspravu.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 34. pobijanog rješenja smatrao da nije nužno donijeti odluku o zahtjevima za naknadu štete žalitelja ili njegovih članova koja je uzrokovana pobijanim odlukama, samo zbog činjenice da (i) žalitelj nije naveo namjeravaju li on ili njegovi članovi „stvarno” podnijeti takve zahtjeve, (ii) nije se pozvao na precizne, konkretne i provjerljive dokaze u pogledu učinaka pobijanih odluka i da (iii) nije iznio nikakvo pojašnjenje u pogledu osuda koje proizlaze iz odbijanja pristupa dokumentima unatoč tomu što mu je (iv) Opći sud istodobno naložio da snosi vlastite troškove, koji stoga čine konkretnu i izvjesnu štetu koja je žalitelju nanesena pobijanim odlukama.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 34. rješenja koje se pobija žalbom smatrao da žalitelju nije u interesu nastaviti s tužbom, iako je poništenje pobijanih odluka nužno kako bi se naknadila neimovinska šteta nanesena žalitelju kao strukovnoj organizaciji te iako ne postoji drugi način da se takva šteta naknadi.

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)